

- c) jos kysymykseen b vastataan kokonaan tai osittain kieltävästi:

Voidaanko kustannukset näyttää toteen tämän sijaan analyttisen kustannusmallin avulla arvioimalla?

Mitkä menettelylliset tai muut sisällölliset vaatimukset tämän arviointivaihtoehdon on täytettävä?

- d) Onko kansallisilla sääntelyviranomaisilla asetuksen N:o 2887/2000 4 artiklan 1–3 kohdan mukaisten valtuuksiensa perusteella kustannuslähtöisyyttä tutkiessaan ns. harkintavaltaa, joka on vain rajoitetusti tuomioistuinten valvottavissa?

- e) Jos kysymykseen d vastataan myöntävästi:

Koskeeko tämä harkintavalta erityisesti myös kustannuslaskentamenetelmää sekä soveltuvien laskennallisten korkojen (vieraalle pääomalle ja/tai omalle pääomalle) määrittämistä ja asianmukaisen poistojen määrittämistä?

Mitkä ovat tämän harkintavallan rajat?

- f) Pyritäänkö kustannuslähtöisyyden vaatimuksilla suojelemaan ainakin myös kilpailijoiden oikeuksia käyttöoikeuden saaneina sillä seurauksella, että nämä kilpailijat voivat vaatia oikeussuojaa sellaisia käyttöoikeusmaksuja vastaan, jotka eivät ole kustannuslähtöisyyteen perustuvia?

- g) Vastaako ilmoitettu operaattori näytön puuttumisesta (todistustaakka), jos kustannuksia ei voida asetuksen N:o 2887/2000 4 artiklan mukaisessa valvontamenettelyssä tai sen jatkona olevassa tuomioistuinten menettelyssä kokonaan tai osittain näyttää toteen?

- h) Jos kysymyksiin f ja g vastataan myöntävästi:

Onko ilmoitetulla operaattorilla todistustaakka kustannuslähtöisyyden osalta myös silloin, kun kilpailija käyttöoikeuden saaneena valittaa sääntelyviranomaisen kansallisen lainsäädännön nojalla myöntämästä maksullisesta luvasta sillä perusteella, että hyväksytyt käyttöoikeusmaksut ovat puuttuvan kustannuslähtöisyyden vuoksi liian korkeat?

Luigi Marcuccio 3.2.2006 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-236/02, Luigi Marcuccio vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 24.11.2005 antamasta tuomiosta

(Asia C-59/06 P)

(2006/C 96/06)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Luigi Marcuccio on valittanut 3.2.2006 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viidennen jaoston) asiassa T-236/02, Luigi Marcuccio vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 24.11.2005 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajana on avvocato L. Garofalo.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

kumoaa riidanalaisen tuomion ja hyväksyy hänen muut vaatimuksensa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio on virheellinen seuraavista syistä:

1. Tosiseikkojen ja valittajan kirjelmässään esittämien väitteiden huomioon ottaminen väristyneellä tavalla ja niiden virheellinen arvioiminen, minkä johdosta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamukset myös ovat paikkansapitämättömiä.
2. Lukuisten kyseisen asian kannalta perustavanlaisten seikkojen ratkaisematta jättäminen.
3. Menettelyvirheet, jotka ovat vakavuudeltaan sellaisia, että ne aiheuttavat peruuttamatonta vahinkoa valittajan eduille.
4. Täydellinen perusteluiden puuttuminen kyseisen asian useiden ratkaisevien kohtien osalta muun muassa sen vuoksi, ettei tutkintaa ole tehty ja sen vuoksi, että tässä tarkoituksessa väitetysti sekä ensisijaisesti että toissijaisesti esitetyt perustelut ovat sotkuisia, ristiriitaisia, riittämättömiä, järjettömiä, tautologisia, mielivaltaisia, itsestään selviä ja epä johdonmukaisia.
5. Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 26 artiklan toisen kohdan virheellinen ja väärä tulkinta ja soveltaminen.
6. Puolustautumis-oikeuksien käsitteen virheellinen ja väärä tulkinta ja soveltaminen sekä merkityksellisen oikeuskäytännön perustelematon ja epä johdonmukainen huomioon ottamatta jättäminen.

(¹) EYVL 2000, L 336, s. 4.

7. Perustelujen käsitteen virheellinen ja väärä tulkinta ja soveltaminen sekä merkityksellisen oikeuskäytännön perusteellamaton ja epäohdonmukainen huomioon ottamatta jättäminen.
8. Perusteluiden ristiriitaisuutta koskevan käsitteen virheellinen ja väärä tulkinta ja soveltaminen.
9. Valmisteleavan toimen kannekelpoisuutta koskevan käsitteen virheellinen ja väärä tulkinta ja soveltaminen.
10. Lausunnon käsitteen virheellinen ja väärä tulkinta ja soveltaminen.
11. Jo tehdyn päätöksen muuttamista koskevan käsitteen virheellinen ja väärä tulkinta ja soveltaminen.

Euroopan yhteisöjen komission 6.2.2006 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-67/06)

(2006/C 96/07)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 6.2.2006 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat oikeudellisen yksikön virkamiehet Minas Konstantinidis ja Amparo Alcover San Pedro, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut ympäristömelun arvioinnista ja hallinnasta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/49/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja toissijaisesti koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle
- velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika, jossa direktiivi oli pantava täytäntöön sisäisessä oikeusjärjestyksessä, on päättynyt 18.7.2004.

⁽¹⁾ EYVL L 189, 18.7.2002, s. 12.

Finanzgericht Kölnin 19.1.2006 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Planzer Luxembourg Sàrl vastaan Bundeszentralamt für Steuern

(Asia C-73/06)

(2006/C 96/08)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Finanzgericht Köln on pyytänyt 19.1.2006 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 8.2.2006, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Planzer Luxembourg Sàrl vastaan Bundeszentralamt für Steuern seuraaviin kysymyksiin:

1) Onko jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — maan alueelle sijoittautumattomille verovelvollisille suoritettavaa arvonlisäveron palautusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt, 6 päivänä joulukuuta 1979 annetun neuvoston kahdeksannen arvonlisäverodirektiivin 79/1072/ETY⁽¹⁾ liitteessä B olevan mallin mukaisella elinkeinonharjoittajaa koskevalla todistuksella sellainen sitova vaikutus tai luodaanko sillä sellainen ehdoton oletama, että elinkeinonharjoittajan on katsottava sijoittautuneen todistuksen myöntäneeseen valtioon?

2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi,

tulkitaanko kolmannentoista arvonlisäverodirektiivin 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua käsitettä ”taloudellisen toiminnan kotipaikka” siten, että sillä tarkoitetaan

paikkaa, jossa yhtiöllä on sääntömääräinen kotipaikka, vai

paikkaa, jossa tehdään liikkeenjohdolliset päätökset, vai

paikkaa, jossa päätetään tavallisesta operatiivisesta päivittäisestä liiketoiminnasta?

⁽¹⁾ EYVL L 331, s. 11.